

Barceló, a la Fundació March

El Museu d'Art Espanyol Contemporani, de la Fundació Joan March a Palma, presenta a partir del 22 de juny l'exposició 'Miquel Barceló: Ceràmiques 1995-1998'. Un esdeveniment cultural de primer ordre atesa l'escassa activitat expositora de Barceló a Mallorca.

La mostra, que romandrà oberta a la sala d'exposicions temporals del Museu fins el 12 de febrer del 2000, és organitzada per la Fundació Joan March i el Museu de Ceràmica de Barcelona, que acollirà posteriorment l'exposició. Les 51 peces de ceràmica que la integren han estat realitzades entre els anys 1995 i 1998 i procedeixen de diverses col·leccions particulars d'arreu d'Europa, i també de la col·lecció

particular que el mateix artista té a París i Artà.

Les obres presentades són fruit de l'experimentació de Barceló, que crea vegetals, rostres i cranis, jocs de cossos i màscares... L'artista transforma la ceràmica, usant les formes tradicionals i artesanes, fins arribar al mateix fons del que és la seva pintura; recicla i construeix la iconografia que li és pròpia: plats de peix, verdures, cares i calaveres, etc.

En paraules d'Enric Juncosa, conservador de l'IVAM i autor de l'estudi del catàleg, "tota l'obra de Barceló es caracteritza per la seva habilitat per aconseguir una enorme expressivitat amb una gran economia de mitjans, i per provocar poderosos efectes visuals amb simples suggeriments de volums, colors i formes. A les seves ceràmiques això es fa evident quan transmet la rapidesa i urgència amb què han estat modelades.

Amb elles fa seva una de les metàfores més recurrents –que la vida sorgeix del fang– dels relats mítics de les civilitzacions antigues mediterrànies”.

Segons escriu el conservador de l'IVAM, les ceràmiques de Barceló, de gran originalitat, només tenen paral·lelisme amb les de Picasso i Miró, que també treballaren i, “si és que això fos necessari dignificaren”, aquesta ancestral tècnica. Igual que els dos genis citats, Barceló crea una ceràmica també molt poc convencional: “no són simples objectes decoratius pintats. Tècnicament i materialment són humils, però les seves implicacions semàntiques no ho són gens. Es tracta de *vanitas* i cornucòpies, fràgils –les esquerdes i forats són constants– i urgents –el modelat és ràpid i expressiu–, que devenen emblemes de la transitorietat”.

Segons escriu Enric Juncosa, “Barceló ens ofereix plats amb fruites, verdures, peixos o animals, que subratllen els límits i els esclavatges del cos o que tota perfecció orgànica és efímera. Altres vegades, hi veiem vaixelles amb corbes que exploten en fruites, flors o peixos. Això vol dir que és la matèria mateixa que hi viu i amaga secrets, més allà del que pot suggerir la forma d'una urna o un recipient. En altres ocasions, encara, hi veiem cranis acaramullats formant estranyes torres, subbrillant l'anonimat de la mort. També ens hi trobam amb rellotges, i amb animals i dones donant

ARXIU / RAFA GIL

Les ceràmiques de Barceló només tenen paral·lelisme amb les de Picasso i Miró, que també treballaren aquesta tècnica.

a llum –hi ha un retrat de la dona embarassada de l'artista en un plat convertit irònicament en banyera–. I fins i tot en una ocasió, unint amb grapes metàl·liques uns trossos trencats de ceràmica, Barceló

realitza un irònic retrat de Frankenstein, mite universal claríssim que en aquest context fins i tot resulta inevitable”.

Barceló. L'exposició de Barceló al Museu d'Art Espanyol Contemporani de la Fundació Joan March, a Palma, trenca motlles. Barceló, d'ençà que enlairà la seva carrera internacional, no ha estat gairebé mai present, artísticament, a l'illa, tot i residir a Artà durant llargues temporades. Per altra banda, el Museu d'Art Espanyol Contemporani mai no havia dedicat una exposició monogràfica a un artista viu. De la combinació de les dues circumstàncies, en surt un esdeveniment artístic i social que necessàriament marcarà Mallorca culturalment enguany. Val a dir que el Museu, en la seva exposició permanent, té una obra de Barceló (*La flaque*, el bassiot, de l'any 1989) que comparteix espai amb pintures i escultures de creadors com Picasso, Miró, Juan Gris, Dalí, Tàpies, Millares, Antonio López, Eduardo Arroyo i Torner, entre d'altres.

Miquel Barceló, nascut a Felanitx el 1957, va tenir de ben jove contactes amb el món artístic, perquè sa mare era també pintora, relacionada amb la tradició paisatgística mallorquina. L'any 1972 inicià estudis a l'Escola d'Arts i Oficis de Palma i, dos anys més tard, va fer la seva primera exposició individual a la Galeria d'Art Picarol, a Cala d'Or, Mallorca,

Barceló, d'ençà que enlairà la seva carrera internacional, no ha estat gairebé mai present, artísticament, a l'illa, tot i residir a Artà durant llargues temporades. En aquest sentit, l'exposició marcarà la vida cultural de Mallorca aquest any.

FRANÇA
PIRINEUS
GAUDEIX DE LA TEVA LLIBERTAT. SI VOLS, A LLEIDA POTS.

Lleida: els Pirineus més vius. Qualsevol moment és bo per organitzar una visita als Pirineus i omplir el teu temps lliure d'activitats. Vine a contemplar la natura o a practicar-hi tota mena d'esports d'aventura. Vine a menjar, a descansar i passar-t'ho bé. Arriba't al Parc Nacional d'Aigüestortes i amara't d'aire pur en algun dels 500 llacs de Lleida. Amb la família, amb la parella o amb els amics, vine a Lleida, descobreix els Pirineus més vius.

Demana'ns informació! Patronat de Turisme - Diputació de Lleida
Aparat de correus 827 25080 Lleida - Tel: 902 10 11 10. Fax: 973 24 55 58
E-mail: lleidatur@lleidatur.es - www.lleidatur.es

Un agrairim que m'enviï la informació gratuïta de Lleida.

M'interessa especialment: Informació general Natura Esport i Aventura Cultura

Nom i cognoms: _____ E-mail: _____

Adreça: _____

Ciutat: _____

Codi Postal: _____ Telèfon: _____

Des de mitjan anys vuitanta, Barceló ha estat protagonista dels més importants centres i galeries d'art internacionals. Al nostre país, l'artista de Felanitx ha estat motiu d'exposicions retrospectives a l'IVAM i al MACBA.

presentant una serie de dibuixos amb insectes i moluscs sobre paper imprès. Coincidint amb la fi de la dictadura, Barceló canvia de residència i es trasllada a Barcelona, on començarà a pintar amb la matèria, disposada en grans capes, com la protagonista de la seva obra. L'espectacular carrera artística de Miquel Barceló tindrà pocs anys després la consagració internacional, quan el 1982 participa a la "Documenta VII" de Kassel. A partir de llavors, la progressió ha estat constant. Viu entre París i Mallorca, a més d'estades llargues a Mali. Precisament de les seves temporades a Àfrica en són testimoni bona part de la més recent obra, en què experimenta amb pigmentacions i terra africanes, a més de pintar el que l'envolta. La seva pintura es va alleugerint progressivament de la saturació d'elements.

Des de mitjan anys vuitanta l'obra de Barceló ha estat protagonista dels més importants centres i galeries d'art intencionals. Ha exposat a Nova York, Zuric, Londres... i li han dedicat exposicions retrospectives el Museu d'Art Contemporani de Bordeus (1985) i Nîmes (1991), l'Institut Valencià d'Art Modern (IVAM) de València (1995), el Jeu de Pomme i el Centre Georges Pompidou, de París (1996), el Centre Cultural Recoleta, de Buenos Aires (1997), el Museu d'Art Contemporani (MACBA) de Barcelona...

Miquel Payeras

Generació Z

David Duran

Som a l'any 2206 i la humanitat està a punt d'extingir-se. L'Esperança, l'única supervivent, lluita per mantenir viva l'espècie. Més enllà de la trama de ciència-ficció, aquesta novel·la pretén fer una crida per salvar el planeta, ara que encara hi som a temps. Finalista Premi Bancaixa de Narrativa juvenil 1998

Bromera
"Espurna", 42

Fatum

Wenceslau Ventura

L'escriptor Wenceslau Ventura, nascut a Xàtiva i llicenciat en Filologia Francesa, ha col·laborat en les revistes *Bavel* i *Mà d'Obra*. Fins ara ha publicat les obres de poesia *Vaixells a Copenhagen* i *Sensòrium*. També ha traduït *Opiario*, de Fernando Pessoa.

Denes 10 Editorial
"Edicions de la Guerra & Café Malvarrosa", 35

El naixement d'una colònia Dominació i resistència a la frontera valenciana (1238-1276)

Josep Torró

Més enllà de visions autocomplaents, aquest llibre analitza amb tota cruïesa la conquesta de València en el marc de l'expansió del feudalisme europeu i de la lògica que l'animava, alhora que descriu la resistència dels camperols andalusins i la integració forçosa dels supervivents en el nou ordre colonial

Universitat de València
"Col·l. Oberta. Sèrie Història", 6